

موافقت مشروط حزب‌الله عراق با توقف حملات به نیروها و تاسیسات آمریکایی

راهبرد احتیاط تا بعد از انتخابات ۲۰۲۰

شیراز گلزاری

از دی‌ماه سال گذشته تاکنون و به خصوص پس از ترور سردار سلیمانی و ابومهدی المهندس در فرودگاه بغداد توسط پهپاد ایالات متحده، شاهد حملات مکرر راکتی و موشکی به سفارت آمریکا در بغداد بودیم. این حملات آنگونه که جریان‌های مقاومت عراق اعلام کردند، در حکم پاسخ به اقدامات ایالات متحده علیه شهید سلیمانی و ابومهدی مهندس قلمداد شد اما در پس این حملات، بحث مصوبه پارلمان عراق وجود دارد. بر اساس مصوبه مجلس این کشور که با اکثریت آرای احزاب شیعه حاضر در پارلمان به تصویب رسید، قرار بر این شد تا نیروهای آمریکایی بدون فوت وقت خاک عراق را ترک کنند. ابهام مطرح در این میان آن است که آمریکایی‌ها معتقد بودند به دلیل عدم حضور نمایندگان کردها و اهل سنت در جلسه مذکور، مصوبه وجاهت قانونی ندارد و به این ترتیب واکنش‌گتن خروج نیروهایش از عراق را مسالمانه تمام شده اعلام کرد.

در مقابل جریان‌های سیاسی-نظامی عراق و تمامی آنهایی که در زیرمجموعه حشدالشعبی قرار دارند، این مصوبه راسمی و لازم‌الاجرا تلقی کردند و دقیقاً از همان هنگام بود که حملات راکتی از نقاط مختلف بغداد علیه نمایندگان دیپلماتیک آمریکا در منطقه سبز کلید خورد. با شروع این حملات به صورت مکرر شاهد آن بودیم که مقامات امنیتی و سیاسی واکنش‌گتن پیام‌های مختلفی را به بغداد صادر کردند، اما نکته فقط این نبود؛ نکته اصلی صدای فرود هلیکوپترهای بلک هاوک آمریکا در حیات سفارت بغداد و ورود تفنگداران دریایی آن کشور بود که به عنوان نیروهای پشتیبانی عملیات ذخیره طی سال‌های گذشته دوره‌های آبی-خاکی دیده بودند. هیچکس توجه نکرد که ورود این طیف از نیروهای آمریکایی نشان داد که آمریکایی‌ها به شدت احساس خطر کرده‌اند و البته این موضوع به تجمع مردم و حشدالشعبی در مقابل سفارت آمریکا مربوط است. واقعیت این است که تجمع آن روز به دلیل هدف قرار گرفتن چند مقر حشدالشعبی توسط داعش بود که گفته می‌شود این تروریست‌ها چند

شقبل تر توسط آمریکایی‌ها به آنجا منتقل شده بودند. به نظر کارشناسان، این اقدام آمریکایی‌ها در حقیقت مدلی از تحریک سازمان یافته و مهندسی شده بود تا حشدالشعبی و عموم جریان‌های شیعه را به جلوی در سفارت بکشاند و نمایشنامه را طوری طراحی و اجرای کند که نشان دهد، جریان‌های همسو با ایران و دولت عراق، به دنبال تسخیر سفارت یا حداقل تهدید بزرگترین سفارت روی کره زمین (از نظر جغرافیایی) هستند. آمریکایی‌ها به راحتی توانستند سناریوی خود را اجرا کنند تا در پرده آخر، هدف قرار دادن سردار سلیمانی را اجرایی کنند. این فرآیند یک سناریوی مرکب به حساب می‌آید که متشکل از سازمان سیا، پنتاگون و وزارت خارجه ایالات متحده بود. آمریکایی‌ها می‌دانستند که این اقدامشان بدون واکنش یا پاسخ نخواهد ماند و در نهایت شاهد حملات موشکی ایران به عین‌الاسد بودیم. اینکه در این حمله چه شد و چه اتفاقاتی افتاد مهم نیست، بلکه مهم‌تر از همه این بود که ساختار سیاسی عراق در این میان با مهندسی

کارشناسان معتقدند که دولت عراق به دلیل فشارهایی که از سوی آمریکا متحمل شده، به دنبال آن است تا به هر روشی آرامش را در عراق و بغداد به صورت مقطعی برقرار کند تا ببیند نتایج انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ آمریکا چه می‌شود

آمریکایی‌ها یکبار به دگرگون شدن و عادل‌المهدی (نخست‌وزیر پیشین عراق) به همراه کابینه‌اش مجبور به استعفا شدند. این فعل و انفعال‌ها تا جایی ادامه پیدا کرد که بسیاری از نزدیکان ترامپ و خبرنگاران نظامی و امنیتی ایالات متحده به او هشدار داده بودند که حذف فیزیکی سردار سلیمانی و ابومهدی مهندس ممکن است برای او هزینه‌های میان‌مدت داشته باشد. آنها درست می‌گفتند؛ چرا که در بررسی‌های موجود، آمریکایی‌ها اعلام کرده‌اند که ادامه حملات راکتی جریان‌های مقاومت عراق به سفارت آنها در بغداد، دقیقاً همان هزینه‌هایی

به حساب می‌آیند که قبلاً به ترامپ گوشزد شده بود. از سوی دیگر باید توجه داشته باشید که این حملات طی یکماه پیش فاز جدیدی به خود گرفت؛ چرا که ما شاهد انفجارهای کنار جاده‌ای در استان‌های مختلف عراق بودیم که به کشته یا مجروح شدن شخصیت‌های امنیتی و دیپلماتیک کشورهای غربی منجر شد و همین موضوع تمام معادلات را تغییر داد.

اگر تواتر نیاید از عراق می‌رویم!

هدف قرار دادن کاروان‌های دیپلماتیک و نظامی آمریکا و متحدانش در عراق، به حدی برای آمریکایی‌ها هزینه‌بر بود که واکنش‌گتن صریحاً اعلام کرد اگر این اقدامات تمام نشود، سفارتش در بغداد را تعطیل می‌کند. خیلی از جریان‌های عراقی به این مساله توجه نکردند و باز هم شاهد حملات راکتی بودیم؛ اما در این میان پس از آنکه رویترز گزارش داد، تعداد زیادی از نیروهای دیپلماتیک و نظامی آمریکا در حال خارج شدن از سفارت آمریکا در بغداد هستند، دولت عراق به تکاپو افتاد. اعمال فشار ترامپ و دولتش بر بغداد و شخص مصطفی الکاظمی، کنار راه جایی رساند که او علناً در مورد این حملات موضع‌گیری کرد و خواهان آن شد که سلاح در انحصار دولت قرار بگیرد. کشمکش میان بغداد و واکنش‌گتن به حد و اندازه‌های بالا گرفت که مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا هم بارها بغداد را تهدید کرد که نیروهای نظامی و سیاسی خود را از عراق خارج می‌کند و حتی در سفر الکاظمی به آمریکا هم این مسائل مطرح شده بود. افت خیزها در نهایت به این منجر شد که حزب‌الله عراق اعلام کرد، گروه‌های مقاومت با آتش‌بس مشروط و توقف حملات به نیروهای آمریکایی در عراق موافقت کرده‌اند و شامل همه گروه‌های مقاومت عراق به خصوص آن گروه‌هایی می‌شود که پشت‌پرده این نیروهای آمریکایی هستند! این موضع در حقیقت بسیار نادر به حساب می‌آید و از منظر طیف عظیمی از

آمریکایی‌ها به راحتی توانستند سناریوی خود را قیال دولت عراق را طراحی کنند تا در پرده آخر، هدف قرار دادن سردار سلیمانی را اجرایی کنند و این فرآیند یک سناریوی مرکب به حساب می‌آید که متشکل از سازمان سیا، پنتاگون و وزارت خارجه ایالات متحده بود

کارشناسان حوزه خاورمیانه، یک نوع عقب‌نشینی در مقابل آمریکا اتفاق افتاده است. این گروه اعلام کرده که آتش‌بس مذکور مقطعی و مشروط است و باز هم بر مصوبه پارلمان عراق در مورد خروج نیروهای آمریکایی از این کشور تاکید دارد، اما مساله این است که بخشی از نخبگان سیاسی معتقدند این موضوع یک تاکتیک سیاسی و امنیتی به حساب می‌آید. آنها معتقدند که دولت عراق به دلیل فشارهایی که از سوی آمریکا متحمل شده، به دنبال آن است تا بتواند به هر روشی که هست آرامش را در عراق و بغداد به صورت مقطعی برقرار کند تا ببیند نتایج انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ آمریکا چه می‌شود. از سوی دیگر باید توجه داشت که در خاورمیانه اوضاع به صورتی پیش می‌رود که تمام جناح‌ها از تمام دولت‌های موجود، انگلستان خود را روی ماشه گذاشته‌اند و با چشم باز شب‌ها به خواب می‌روند. موضوعاتی از قبیل سرعت بخشیدن به صلح اعراب و اسرائیل هم یکی از مسائلی است که حساسیت در منطقه را افزایش داده؛ اما به نظر می‌رسد که مقاومت عراق و دولت این کشور به دنبال مدیریت اوضاع و آرام کردن فضای داخلی این کشور هستند تا مشخص شود که قرار است چه راهبردی را در قبال ایالات متحده اتخاذ کنند. حال پرسش این است که آیا آمریکایی‌ها پس از ۱۷ سال حضور در عراق و با صرف هزینه‌های میلیارد دلاری، از این کشور خارج می‌شوند، یا خیر؟

تحلیل سی.ان.ان؛

سیاست خارجی جنگجویانه ترکیه به زودی به بن‌بست می‌رسد!

رئیس‌جمهور ترکیه نزدیک به دو دهه است که گام‌هایی را برای ارتقاء جایگاه آنکارا در جهان اتخاذ کرده است اما امروز، رویاهای وی بیش از هر زمان دیگری دور از دسترس به نظر می‌رسند. سی‌ان‌ان در گزارشی نوشت بیش از ۱۰ سال پیش رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه که آن زمان نخست‌وزیر ترکیه بود یک محور سیاست خارجی قاطعانه ایجاد کرد؛ ترکیه دیگر نمی‌خواهد دم دروازه‌های اتحادیه اروپا بنشیند و التماس کند به آن اجازه ورود دهند. در عوض ترکیه می‌تواند یکبار دیگر قدرت منطقه‌ای‌اش را به تصویر بکشد، نفوذ خود بر کشورهای امپراتوری سابقش در شرق را توسعه دهد و به یک نیروی جهانی که می‌توان بر روی آن حساب کرد، تبدیل شود. این ایده‌ای بود که نظر پایگاه محبوبش را جلب کرد و پایه تلاش‌هایش برای به حداکثر رساندن وسعت قدرتش را محکم کرد. متحدان اردوغان در مصر و سوریه در سال‌های اولیه بهار عربی که ابتدا در دسامبر سال ۲۰۱۰ میلادی آغاز شد، دستاوردهای سیاسی عظیمی به دست آوردند و به نظر می‌رسید که رویای نئو-عثمانی اردوغان در حال تحقق است. اما اگر یک دهه جلو بیاوریم ببینیم که متحدان رئیس‌جمهور ترکیه در منطقه به ویژه گروه‌هایی که شاخه حزب اخوان المسلمین بودند، در حال حاضر به شدت یک گروه تقلیل یافته هستند. تصویر قدرت اردوغان در خارج از پایگاه‌های حمایت منطقه‌اش در قطر، سومالی و دولت مستقر در طرابلس لیبی، طعم تلخی را در دهان بسیاری از رهبران منطقه‌ای به جای گذشته است. اردوغان همچنین خشم کشورهای اروپایی به ویژه فرانسه، یونان و قبرس را برانگیخته است؛ کشورهای اروپایی که علناً سعی دارند دسترسی آنکارا به شرق مدیترانه را محدود کنند.

اقتصاد منززل ترکیه که به خاطر تاثیرات پاندمی کرونا به شدت در حال دست و پا زدن است، مانع دیگری در کار پروژه اردوغان است و توانایی او را برای خلاصی از شتر انزوی رو به رشد ترکیه محدود می‌کند. ظاهراً آن دسته از قدرت‌های منطقه‌ای متخاصم با اردوغان، برخی کشورهای اروپایی به انگیزه‌ها و اهداف مشترکی دست یافته‌اند.

مصر، اسرائیل، قبرس و یونان همکاری‌های استراتژیک خود بر سر چندین ابتکار عمل از جمله استخراج منابع گازی در شرق مدیترانه را افزایش داده و در این روند آنکارا اکتار گذاشته‌اند. فرانسه که مخالف کمپین ترکیه علیه شبه‌نظامیان کرد در سوریه و حمایت‌هایش از دولت مستقر در طرابلس لیبی است، از این ابتکار عمل انرژی در شرق مدیترانه حمایت کرده است. به نظر می‌رسد، امارات که از تلاش‌ها برای سرکوب گاه‌ها وحشیانه گروه‌های تحت حمایت ترکیه حمایت کرده است، از این اقدام نیز حمایت ضمنی کرده است. سیاست خارجه جنگجویانه ترکیه اخیراً در حمایتش از درگیری‌های نظامی آذربایجان برای بازپس‌گیری منطقه قره‌باغ به اوج خود رسید. از سرگیری این درگیری‌ها که در جریان آن آذربایجان در مقابل همسایه خود یعنی ارمنستان قرار گرفت، جان صدها تن را گرفته است. اما اردوغان یکبار دیگر راه خود را رفته و از پیوستن به درخواست جامعه جهانی برای اعلام آتش‌بس در این درگیری‌ها امتناع کرد. تحلیل‌گران می‌گویند، خویشاوندی قومی میان ترکیه و آذربایجان و افزایش روابط نظامی دو جانبه را می‌توان به عنوان نیروهای محرکه در حمایت قاطعانه آنکارا از تلاش باکو برای بازپس‌گیری قره‌باغ و دیگر مناطق تحت کنترل ارتش ارمنستان در نظر گرفت. اما برای اردوغان ضرورت داشت که جامعه بین‌الملل را شرم‌آور و نادان خطاب کند. قره‌باغ به لحاظ بین‌المللی بخشی از خاک آذربایجان است؛ نکته‌ای که اردوغان امیدوار است بر آن تاکید شود. موضع اردوغان نسبت به درگیری‌های آذربایجان کاملاً همسو با لفاظی‌های ترکیه در باره معیارهای دوگانه جامعه بین‌الملل و ناکارآمدی نهادهای چندجانبه است و به همین دلیل او سعی می‌کند سایه سیاست تهاجمی خود را بر سر معادلات حفظ کند.

خبر

سفر قریب الوقوع هیأت اسرائیلی - آمریکایی به بحرین

رسانه‌های عبری‌زبان از سفر قریب الوقوع یک هیأت صهیونیستی-آمریکایی به بحرین برای پیشبرد روابط خبر دادند. روزنامه یسرائیل هیوم در گزارشی نوشت دولت آمریکا در حال بررسی اعزام یک هیأت آمریکایی-اسرائیلی مشترک به بحرین برای تنظیم روابط میان رژیم صهیونیستی و منامه است. این روزنامه نوشت، برخلاف امارات، هیچ‌گونه تحول عملی در پیشبرد روابط میان بحرین و رژیم صهیونیستی رخ نداده است. اخیراً یک هیأت اسرائیلی با مسؤلان عالی‌رتبه اماراتی در ابوظبی دیدار کرد. سفرای دو طرف نیز با یکدیگر دیدار کردند. همچنین ششم اکتبر گابی اشکنازی، وزیر خارجه رژیم صهیونیستی در برلین با عبدالله بن زاید، همتای اماراتی خود دیدار کرد. اسرائیل هیوم نوشت: در کاخ سفید برخی می‌خواهند روابط میان اسرائیل و بحرین روند عملی به خود بگیرد برای همین به دنبال اعزام هیأت اسرائیلی-آمریکایی به منامه

خبر

نقض آتش‌بس در قره‌باغ ادامه دارد

آتش‌بس بین ارمنستان و آذربایجان بر سر ناحیه مورد اختلاف قره‌باغ روز گذشته (دوشنبه) در حالی اجرایی نشد که دو قریب قفقاز شلیک‌های تازه‌ای را رد و بدل کردند؛ این در حالی است میانه‌جی‌گران بین‌المللی قصد داشتند تلاش‌ها برای صلح پایدار بین این دو را از سر بگیرند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، ارمنستان و آذربایجان طی دو هفته گذشته درگیر جنگ تلخی بر سر قره‌باغ بوده‌اند، منطقه جدانشده‌ای از آذربایجان که بعد از جنگ دهه ۱۹۹۰، توسط ارمنی‌ها کنترل می‌شود و استقلال آن از سوی هیچ کشور دیگری به رسمیت شناخته نشده است. این درگیری‌ها که بدترین از زمان آتش‌بس سال ۱۹۹۴ بین این دو کشور بوده‌اند، ترس از درگیری منطقه‌ای را با وجود حمایت ترکیه از آذربایجان، تلاش ارمنستان برای به سمت خود کشیدن روسیه، و رویکرد محتاطانه ایران به وجود آورده است. بعد از ۱۱ ساعت صحبت بین وزرای

امامعلی رحمان برای پنجمین بار رئیس‌جمهور تاجیکستان شد

نتایج آرای شمرده شده انتخابات ریاست جمهوری اخیر تاجیکستان پیروزی قاطع رئیس‌جمهور این کشور در این انتخابات را نشان دادند. به گزارش خبرگزاری رویترز، کمیسیون مرکزی انتخابات تاجیکستان روز گذشته (دوشنبه) اعلام داشت، امامعلی رحمان، توانسته با کسب ۹۰.۹۲ درصد آرای پنجمین دور به ریاست جمهوری برسد. امامعلی رحمان ۶۸ ساله که متحد روسیه است از سال ۱۹۹۲ اداره کشور فارسی‌زبان و ۹.۵ میلیون نفری تاجیکستان را در دست داشته و تا حد زیادی انتظار میرفت در این انتخابات هم با توجه به غیبت مخالفان داخلی قدرتمند برای یک دور هفت ساله دیگر به ریاست جمهوری برسد. به گفته کمیسیون انتخابات و همه‌پرسی تاجیکستان ۶۸ حوزه‌رای‌گیری در این کشور به همراه ۳۳۷۵ حوزه‌اخذ آرا و ۳۹ حوزه‌رای‌گیری در خارج از تاجیکستان مأمور کسب آرای مردمی بودند و مجموعاً ۴.۹ میلیون نفر ثبت‌نام کرده بودند.

حکم اعدام در انتظار آزار دهندگان جنسی زنان بنگلادش

پس از آنکه صدها نفر در بنگلادش با شرکت در اعتراضاتی در داکا، پایتخت و سایر شهرها خواستار اجرای عدالت پس از چندین مورد تجاوز به زنان شدند، روز گذشته (دوشنبه) پارلمان این کشور مجازات اعدام را برای مجرمین جنسی در نظر گرفت. این حکم در حالی اعلام شد که معترضان اخیراً از دولت خواستند مجرمین را رازدار بنهند. بسیاری از معترضان که سه روز پیش در مقابل پارلمان تجمع کرده بودند، پلاکاردهایی در دست داشتند که بر روی آن‌ها نوشته شده بود «به متجاوزین رحم نکنید» و «لطفاً من بگوید، من بعدی هستم؟». هفته گذشته ویدیویی از آزار جنسی و شکنجه زنی ۳۷ ساله توسط گروهی جوان در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد. این ویدیو باعث بروز تازه‌ترین دور اعتراضات در این مورد شده است. دولت گفته بود که در حال بررسی اصلاح قوانین برای در نظر گرفتن مجازات اعدام است.

